

DE HORIZON TALE BUNGEE JUMP

OVER VERLANGEN EN TROUW

Suzanne van Veen
mei 2019

02

ZE IS DEELNEMER AAN DE LEIDERSCHAPSTRAINING EN ZIT MET EEN SPANNENDE VRAAG.

Ze heeft toch maar besloten om er met ons naar te kijken, want ze komt er zelf niet uit. Zij denkt erover om te solliciteren op een enorm uitdagende functie en het lukt haar maar niet om in beweging te komen. Ze kent zichzelf zo niet, want normaal is ze niet te stoppen in haar ambitie. Maar nu.. ze weet niet hoe zij de stap moet zetten: iets weerhoudt haar en dat verlammeende gevoel stoort mateloos.

Ik vraag haar om in de ruimte te gaan staan, omdat ik haar een fenomeen wil laten zien. Zonder te twijfelen springt zij op. Voor onze beeldvorming vraag ik nog twee mensen om bij haar te komen staan: een man en een vrouw. Een vader en een moeder. En zij staat daar als kind van haar ouders. Bij wijze van spreken dan.

Ik vertel hoe wij ooit als kind de ogen van onze moeder ontmoetten en in de ogen van onze vader keken. Ik vraag haar om voor de vrouw te gaan staan en haar in de ogen te kijken. Dat doet ze. Het beeld raakt haar. Ze houdt haar adem in. Daarna zoekt ze de ogen van de man. Ze zucht.

03

Natuurlijk zijn deze mensen niet haar ouders. Het brengt haar wel even terug naar waar zij vandaan komt. Ik vertel hoe wij als kind voor ons bestaan afhankelijk waren van onze ouders: van hun bescherming, hun kracht en permissie.

Het is de bedoeling van het leven dat wij steeds meer ons eigen leven leiden. We zetten als jong kind onze eerste stapjes en daarna nog vele andere.

Zij luistert naar mijn woorden, knikt en kijkt nadenkend naar die twee die voor haar staan. Ik vraag haar om zich nu om te draaien en met haar rug naar haar ouders te gaan staan. Ze maakt de draai met tegenzin. Dan vraag ik haar om nu een stap te zetten naar voren. Zij aarzelt.

Een kind dat de wereld ontdekt, voelt daarbij vaak de behoefte om te kijken naar haar ouders. Bij iedere beweging zoekt zij de ouder om in hun ogen te checken of het oké is. Kunnen zij zich vinden in wat ze doet en hoe zij dat doet? Het antwoord daarop is voor jonge kinderen van levensbelang. De loyaliteit van het kind aan de ouder is er altijd. Ouders geven hun kinderen tijdens het opvoeden boodschappen mee. Sommige expliciet 'van veel reizen wordt ieder mens rijk', andere impliciet 'zou je dat nou wel doen?'. De antwoorden van je ouders op de stappen die je bij hen vandaan deed, waren jouw eerste feedback. Het was je eerste waarheid over hoe je als mens je leven hoort te leiden. Ook hun reacties op de stappen die je niet zette hebben jouw waarheid gevoed: "Wat ben je lui. Ga eens iets doen!" of "Goed zo. Blijf maar gezellig hier bij mij". Ook als je kon doen en laten wat je wilde, zonder dat je daar in woorden of blikken reactie op kreeg, heb je daar je beeld bij gevormd.

04

EIGEN ANGSTEN EN GEMISTE KANSSEN

Zo waarderen en labelen wij onze werkelijkheid via het contact - of het gemis daaraan - met degenen die ons grootbrengen. Hun eigen angsten werden daarbij in spannende waarschuwingen verpakt en hun gemiste kansen omgezet in verleidelijke aanmoedigingen. Onvermijdelijk.

Om onze bewegingsvrijheid en keuzekracht nog wat uitdagender te maken, zijn ouders het ook niet altijd met elkaar eens over wat het beste is voor hun kind. Er zijn bijvoorbeeld vaders die je het nest uit duwen en moeders die je er liever in willen houden. Probeer daar als kind maar eens een vrije beweegrichting in te vinden.

Zij is vandaag een volwassen vrouw, maar toch ervaart zij ter plekke wat het met haar doet dat haar ouders daar symbolisch achter haar staan. Ik vraag haar wat zij vermoedt dat haar ouders van haar ambitieuze plan vinden. Ze kijkt me even vertwijfeld aan en blaast dan haar adem hoorbaar uit. Er zit tegenzin in de manier waarop ze antwoordt. Zij denkt dat haar moeder haar ambitie teveel van het goede vindt. Zij heeft nu echt geen zin in haar smorend advies. Haar vader heeft het op dit moment in zijn leven zwaar. Eigenlijk vindt zij het daarom niet kunnen om zo zorgeloos dit nieuwe plan na te streven. Zij voelt zich schuldig over haar enthousiaste plannen en heeft hen daarom nog niets durven vertellen. Het contrast is te groot.

Ik zet iemand uit de groep tegenover haar neer, die als het ware voor even haar ambitie belichaamt. Nu zien we dat waar zij zo naar uitkijkt voor haar staan. Uitnodigend kijkt hij haar aan. Ze lacht meteen. 'Nou ja, nu durf ik meteen niet meer naar mijn ouders te kijken!', zegt zij. Het doet haar opeens denken aan die keer dat zij twee jaar geleden op vakantie besloot te gaan bungeejumpen. Dat heeft zij haar ouders niet durven vertellen.

05

VERANDERING HEEFT
SUPPORT NODIG

What if i
fall?
Oh, but
my
darling,
what if
you fly?

Erin Hanson

“Onbezonnen spelen met je leven, dat doen wij niet!” Zij vond de jump fantastisch en vergeet nooit meer het gevoel van vrijheid dat zij voelde toen zij sprong. Alsof ze kon vliegen. Weten dat je valt en dan een gevoel alsof je vliegt: dit had zij niet voor mogelijk gehouden. De ervaring hield zij achter voor haar ouders.

We dopen de spannende stap die zij wil maken ter plekke om in haar horizontale bungeejump. Het koord bij een bungeejump zorgt voor het voorkomen van een doodsmak. Nu, hier bij ons, kan zij bijna weer voelen hoe het elastiek om haar enkel zit. Het loyaliteitselastiek verbindt haar gevoelsmatig met haar basis. Ze is weer klaar voor wat voelt als een sprong in de diepe verte. Achter haar rug weet zij haar ouders.

“Dit voelt meer als een strak touw dan als een elastiek”, fluistert ze.

“Kom!”, lacht haar verlangen.

‘Spring!’, roept iemand achter haar.

In dit soort spannende stappen gaat het over een verlangen dat wezenlijk van jou is. Het betreft iets waar je naar uitkijkt en wat je minder van huis uit kent. Vaak ervaar je gevoelens die je weerhouden te doen wat je graag wilt. Soms voel je iets van schuld, soms schaamte. Volwassen mensen ervaren in het heden hun loyaliteit aan wat zij ooit hebben geleerd. Wat je verlangt past niet in wat je gewend bent en daar kan een spanning ontstaan. Verandering heeft support nodig; een mix van respect voor waar je vandaan komt en je toevertrouwen aan anderen die bekend zijn met of staan voor het andere. Als je iets wil veranderen heeft het zin jouw persoonlijke loyaliteiten te doorgronden en heroverwegen.

www.suzannevanveen.nl